

THE ULURU STATEMENT FROM THE HEART IN KURDISH KURMANJI

Em, di Kongreya Destûra Bingehîn a Neteweyî ya 2017-an de, ku ji hemî nuqteyên esmanê başûr tîn, civiyan, vê gotinê ji dil dikin:

eşîrên me yên Girava Torres Strait û Aborjinî yekem Netewyên serdest yên parzemîna Australya û giravên tenişt wê bûn, û me ew di bin zagon û adetên xwe de xwedî kirin. Bav û kalên me kirin, li gorî çanda me, ji Afirandinê, li gorî zagona hevpar ya ji 'demên kevînar', û li gorî zanista zêdeyî 60,000 sal berê kirin. Ev serwerî têtîneke giyanî ye: girêdana bav û kalan di navbera axê de, yan 'dayika xweza', û gelên Girava Aborjinî û Girava Torres ku jê çêbûne, pê ve girêdayî ne, û divê em rojekê vegerin nik bav û kalên xwe. Ev girêdan bingeha xwedaniya axê, yan çetirî, serweriyê ye. Ew ti carî nehatiye berdan yan vemirandin û bi serweriya Tacê re hev-jîyan heye. Wekî din çawa dibe? Ku gelan 60,000 salî xwedî axekê bûn û ev girêdana pîroz tenê di du sed salên dawî de ji dîroka cîhanê winda dibe? Bi guhertina destûrî ya bingehîn û reforma pêkhatî, em bawer dikin ku ev serweriya kevînar dikare wekî vegotîneke têtî û tijî ya neteweya Australya bibirîqe. Bi hevrêjeyî, em mirovên herî girtî yên li ser erdê ne. Em ne miletekî xwerû sucdar in. Zarokên me bi rêjeyên nedîtî ji malbatên xwe hatine dûrxistin. Ev ne ji ber ku em ji wan hez nakin. Ciwanên me di binçavkirinê de bi hejmarên bêrûmet. Divê ew ji bo siberojê bibin hêviya me. Van pîvanên krîza me bi rengekî zelal avahiya pîrsgerêka me vedibêjine. Ev êşa bêhêziya me ye. Em li reformên destûrî digerin ku gelê xwe hêzdar bikin û li welatê xwe cihekî rast bigirin. Dema ku hêza me li ser çarenûsa me hebe dê zarokên me geş bibin. Ew ê di du cîhanan de bimeşin û dê çanda xwe diyarî welatê xwe bikin. Em banga damezrandina Dengê Neteweyên Yekem dikin ku di Destûrê de hatî nivîsandin. Makarrata encamdana rojeva me ye: piştî têtîkoşînekê li hev dicivin. Ew daxwazên me ji bo têtîkiliyeke dadperwerane û rast bi mirovên Australya re û siberojeke çetir ji bo zarokên me li ser bingeha dadwerî û çarenûsa xwe digirin. Em li komîsyoneke Makarrata digerin da ku çavdêriya pêvajoyeke lihevhatinê di navbera hukûmet û Neteweyên Yekem de û vegotina rastiyê derbarê dîroka me de bike. Di sala 1967-an de em hatin jimartin, di 2017-an de me xwest ku em werin bihîstin. Em ji wargeha bingehîn derdikevin û li seranserê vî welatê fireh dest bi rêwîtiya xwe dikin. Em we vedixwînin ku ji bo siberojeke çetir di tevgera gelê Australya de bi me re bimeşin.

@UluruStatement

@UluruStatement

@UluruStatement

Visit UluruStatement.org for more information

THE ULURU STATEMENT FROM THE HEART

IN ENGLISH

We, gathered at the 2017 National Constitutional Convention, coming from all points of the southern sky, make this statement from the heart:

Our Aboriginal and Torres Strait Islander tribes were the first sovereign Nations of the Australian continent and its adjacent islands, and possessed it under our own laws and customs. This our ancestors did, according to the reckoning of our culture, from the Creation, according to the common law from 'time immemorial', and according to science more than 60,000 years ago.

This sovereignty is a spiritual notion: the ancestral tie between the land, or 'mother nature', and the Aboriginal and Torres Strait Islander peoples who were born therefrom, remain attached thereto, and must one day return thither to be united with our ancestors. This link is the basis of the ownership of the soil, or better, of sovereignty. It has never been ceded or extinguished, and co-exists with the sovereignty of the Crown.

How could it be otherwise? That peoples possessed a land for sixty millennia and this sacred link disappears from world history in merely the last two hundred years?

With substantive constitutional change and structural reform, we believe this ancient sovereignty can shine through as a fuller expression of Australia's nationhood.

Proportionally, we are the most incarcerated people on the planet. We are not an innately criminal people. Our children are alienated from their families at unprecedented rates. This cannot be because we have no love for them. And our youth languish in detention in obscene numbers. They should be our hope for the future.

These dimensions of our crisis tell plainly the structural nature of our problem. This is *the torment of our powerlessness*.

We seek constitutional reforms to empower our people and take a rightful place in our own country. When we have power over our destiny our children will flourish. They will walk in two worlds and their culture will be a gift to their country.

We call for the establishment of a First Nations Voice enshrined in the Constitution.

Makarrata is the culmination of our agenda: the coming together after a struggle. It captures our aspirations for a fair and truthful relationship with the people of Australia and a better future for our children based on justice and self-determination.

We seek a Makarrata Commission to supervise a process of agreement-making between governments and First Nations and truth-telling about our history.

In 1967 we were counted, in 2017 we seek to be heard. We leave base camp and start our trek across this vast country. We invite you to walk with us in a movement of the Australian people for a better future.

@UluruStatement

@UluruStatement

@UluruStatement

Visit UluruStatement.org for more information